Geachte aanwezigen,

Dank voor de mogelijkheid tot inspreken op deze informatieavond.

Inmiddels bijna 7 jaar geleden zijn mijn vrouw en ik samen met onze drie dochters. Aan de Verlengde Molenstraat in Winssen komen wonen. De Verlengde Molenstraat is een klein doodlopend straatje tussen Winssen en Deest, met aan het eind een paadje door de wei de dijk op naar de Waal. Hoe mooi kan het zijn. De eerste 6 jaar hebben we intens genoten van buiten zijn, rust, ruimte en het groen.

Met name dat buiten zijn en de rust staan in het afgelopen jaar onder grote druk. De Verlengde Molenstraat is inmiddels een snelweg geworden. Nou hoor ik u denken welke wijziging in het bestemmingsplan heb ik gemist? Ik stel u gerust, de Verlengde Molenstraat is nog steeds een klein doodlopend straatje. Een klein doodlopend straatje waar slechts aanwonenden inrijden en een incidentele wandelaar van het klompenpad voorbij komt. Helaas heeft de komst van de 'geluidsarme' transportband ervoor gezorgd dat het lijkt alsof dit doodlopende straatje veranderd is in een snelweg. Het geluid dat deze 'geluidsarme' transportband produceert lijkt op het constant voorbijrazen van een niet aflatende stroom verkeer. Dit geluid is buiten constant hoorbaar bij het in werking zijn van deze 'geluidsarme' transportband en binnen op het moment dat er een deur of raam openstaat. Helaas is het geluid binnen ook sterk aanwezig bij een slechte windrichting met alle deuren en ramen gesloten. Weg rust en weg buiten zijn.

Zoals ik zei, "een paadje door de wei de dijk op naar de Waal." Hoe mooi kan het zijn. Soms hoor je een zwaardere diesel tegen de stroom in voorbij stampen. Helaas lijkt het inmiddels alsof er een nevengeul door mijn achtertuin is gegraven. Wederom hoor ik u denken, welke wijziging in het bestemmingsplan heb ik gemist? Wederom stel ik u gerust, mijn achtertuin is nog steeds een groene oase. Helaas heeft de komst van twee klasseer installaties, in de nieuw gegraven voorhaven, ervoor gezorgd dat het lijkt alsof die zware diesels voor anker liggen in mijn achtertuin. Het laag frequent geluid dat deze klasseer installaties vanaf 07:00 in de ochtend tot 07:00 in de avond produceren heeft een wanhopig makende impact op ons dagelijks leven. Dit laagfrequent geluid is namelijk niet alleen constant hoorbaar, een constante hoorbare monotone dreun, deuren en ramen die je hoort trillen in hun sponningen en lampen die rinkelen in de slaapkamers van mijn dochters. De achterdeur blijft dicht en buiten zijn is niet te doen. Naast dat het geluid hoorbaar is, is dit laagfrequent geluid is ook de hele dag door voelbaar als een diepe, zware bas. Waar je ook in huis bent de constante dreun voel je de hele dag door in je lichaam. Dit zorgt voor fysieke spanning en stress. In de avond, als de boel uit gaat, voel je pas onder hoeveel spanning je hebt gestaan gedurende de dag.

Dit alles maakt dat er in de afgelopen maanden veel dagen zijn geweest waarbij ik thuis kwam en mijn vrouw met tranen in haar ogen aantrof. Wanhopig geworden van de constant aanwezige zware geluidsoverlast. Wat ons betreft is de maat wel vol, de rek is er uit.

De beide vormen van zware geluidsoverlast beïnvloeden in grote negatieve mate de mogelijkheid om te genieten van buiten zijn, te genieten van de rust, te genieten van de ruimte en te genieten van het groen. Alles waarvoor wij bijna 7 jaar geleden op de Verlengde Molenstraat zijn komen wonen.